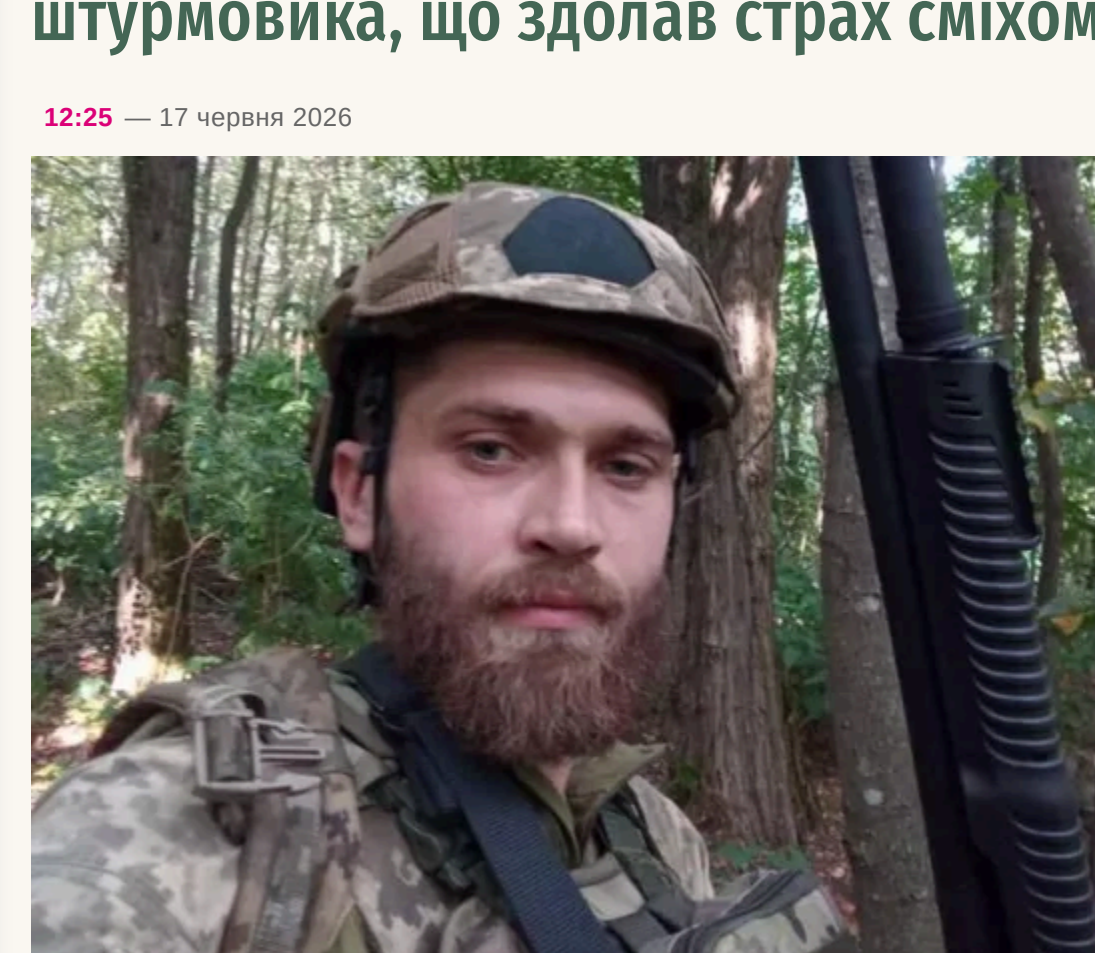

ОСТАННІ НОВИНИ

- 13:18** «Це звучить як зрада»: Казарин жорстко розкритикував частину нових змін в армії
- 13:00** Лобода втратила розкішний особняк у росії: фото викликали ажіотаж у мережі
- 12:48** У лікарні помер 12-річний хлопчик, якого збила суддя у Кривому Розі: що відомо
- 12:38** Сотні тисяч з бюджету та від пов'язаних з ним організацій: стало відомо, скільки заробляє Швабунін під час служби
- 12:18** Мобілізація потребує змін: Федоров жорстко розкритикував роботу ТЦК
- 12:08** Україна створила ракету для аеростатів, яку не бачать РЕБ
- 11:41** Росія накривас бензинова криза: ситуація виходить з-під контролю

«Виривав зубами чеку за чекою й закидав гранатами ворога, як у бойовику»: історія штурмовика, що здолав страх сміхом

Дмитро ФІЛЕНКО, спеціально для «ФАКТІВ»

«Реабілітація — це той самий штурм, тільки ворог тепер — наші біль, зневіра та втома», — написе про себе у соцмережах **31-річний ветеран з Хмельниччини Михайло Сворін**. Під час запеклих боїв на Донбасі **чоловік отримав важке поранення** та втратив ногу й руку. Втім, завдяки унікальній особливості свого світосприйняття боєць навчився жити у новому тілі та навіть планує повернутися у ЗСУ. [Свою історію військовий розповів «ФАКТАМ».](#)

«Я захищаю на фронті — значить, вдома ворогів немає»

До «великої» війни Михайло Сворін працював у сфері безпеки дорожнього руху. Ілюзій щодо «миролюбства» північних сусідів він не мав.

«Я вбив, що росіяни легко можуть на нас напасти. Раніше мої рідні їздили у рф на заробітки й розповідали, що росіяни ставляться до українців вкрай зневажливо. Важали себе кращими за нас. Хоча у них за 30 кілометрів від москви вже болото і навіть в багатопверхівках туалети надворі були, а у нас у кожному селі цивілізація», — каже ветеран.

Наприкінці лютого 2022 року Михайло планував вийхати з України в ЄС на заробітки, та повномасштабне вторгнення скасувало ці плани. Михайло одразу ж пішов до військкомату, щоб стати до лав ЗСУ, та оскільки у чоловіка не було досвіду строкової служби, в армію його не взяли.

Втім, у вересні 2024 року Михайло все ж отримав повістку й з'явився у ТЦК. Майбутня дружина, а на той час кохана дівчина, з якою ветеран познайомився вже під час повномасштабної війни, попередила: якщо Михайло піде в ЗСУ, вони можуть розійтись, адже бути з військовим — нелегка доля жінки.

«І насправді я міг нікуди й не йти. У моєї мами інвалідність, я біля неї залишився один. Та мотивація піти служити була проста: у мене є кохана дівчина, яка хоче прокидатися спокійно вранці, випити кави, піти на роботу. Тому якщо я буду захищати свій рідний край, то буду знати, що дівчина, мати вранці зможуть прокинутись. Я захищаю на фронті — значить, вдома нікого з ворогів немає. І від цього я щасливий», — пояснює боєць.

"Раніше мої рідні їздили у рф на заробітки й розповідали, що росіяни ставляться до українців вкрай зневажливо", - говорить Михайло

«У деяких людей буває паніка, а у мене є унікальна особливість»

Чоловік потрапив у 214-й окремий штурмовий батальйон ОРФОР і вирушив виконувати бойові завдання на Донбасі. Михайло зізнається, що було дуже страшно. Побратими навіть робили ставки, чи не втече чоловік з армії після першого ж штурму. Та вони тоді не знали про одну особливість характеру захисника.

«Якщо людина не злякається, вона не зрозуміє справжню ціну свого життя. І мені було страшно. Перші прильоти, і навіть штани довелося міняти. Та у деяких людей буває паніка, а у мене є унікальна особливість: я страх переборюю сміхом. Коли страшно, починаю сміятися. Побратими спочатку навіть думали, що я вживаю наркотики. Ну, бо ж не може бути так, що в будь-якій ситуації людина постійно на позитиві. Приржджав навіть лікар, обшукували мене, та нічого, звісно, не знайшли», — розповідає ветеран.

Про ворога Михайло говорить з холодною впевненістю.

«Звичайно, вони не дурні. Там є спеціалісти, розумні, які знають, як воювати. Та є один нюанс: вони йдуть у наступ і ніколи не знають, де ми. А ми завжди на них чекаємо», — каже захисник.

«Відчув удар у руку — й вона впала»

Жовтень 2024 року, район селища Степове на Донеччині. Саме там боєць отримав важке поранення. Михайло називає той день кінематографічним бойовиком, який відбувся в реальному житті.

«Через сон я почув, що хтось наближається до наших позицій. Вийшов надвір і побачив росіянина. Сховався, й одразу автоматна черга у мене», — пригадує боєць.

Перебуваючи у бліндажі, Михайло почав відстрілюватись, і в цей час...

«Відчув удар у руку — й вона просто впала», — каже військовий.

Це була російська куля. Втративши можливість тримати автомат, чоловік передав зброю побратиму, та уламки ворожої гранати, що влучила у бліндаж, завдали поранення товаришу. Михайло скомандував відстрілюватись іншому побратиму, але згодом і його поранило.

«Бачу, що мені нічого не лишається, як закинути автомат собі на плече й стріляти наліво та направо, тільки б ворог не підійшов ближче», — додає співрозмовник.

Під час цієї перестрілки ворог пошкодив військовому три (!) автомати і зброя вийшла з ладу.

«Що робити? Взят гранати, став виривати чеку за чекою зубами й закидати ворога. Ну, як в якомусь бойовику. Добре, що перед тим лікар полкував мені зуби», — іронізує боєць.

Нарешті групи Михайла дали наказ відійти. Втім, під час переміщення українських військових з бліндажа російський дрон зробив скид.

«І мені одразу перебіло праву ногу вище коліна», — розповідає захисник.

«Дитяча мрія стати Термінатором здійснилася»

Евакуювати військових вдалося тільки через два дні, адже це були передові позиції та дістатися до поранених війців було вкрай важко.

Звичайно, у такій ситуації травмовані кінцівки — ліву руку та праву ногу — медикам довелося ампутувати.

«На стабілізаційному пункті я ще міг рухати пораненими рукою й ногою, та у мене була велика втрата крові і лікарі рятували нірки, тож руку та ногу ампутували», — пояснив військовий.

Але Михайло прийняв цю нову реальність з притаманним йому позитивом.

«Перша думка, що я живий. І я радів від цього. Без руки, без ноги, але ж живий! До речі, колись у дитинстві, як і більшість дітей, я мріяв стати Термінатором. Ось моя мрія і здійснилася», — сміється боєць.

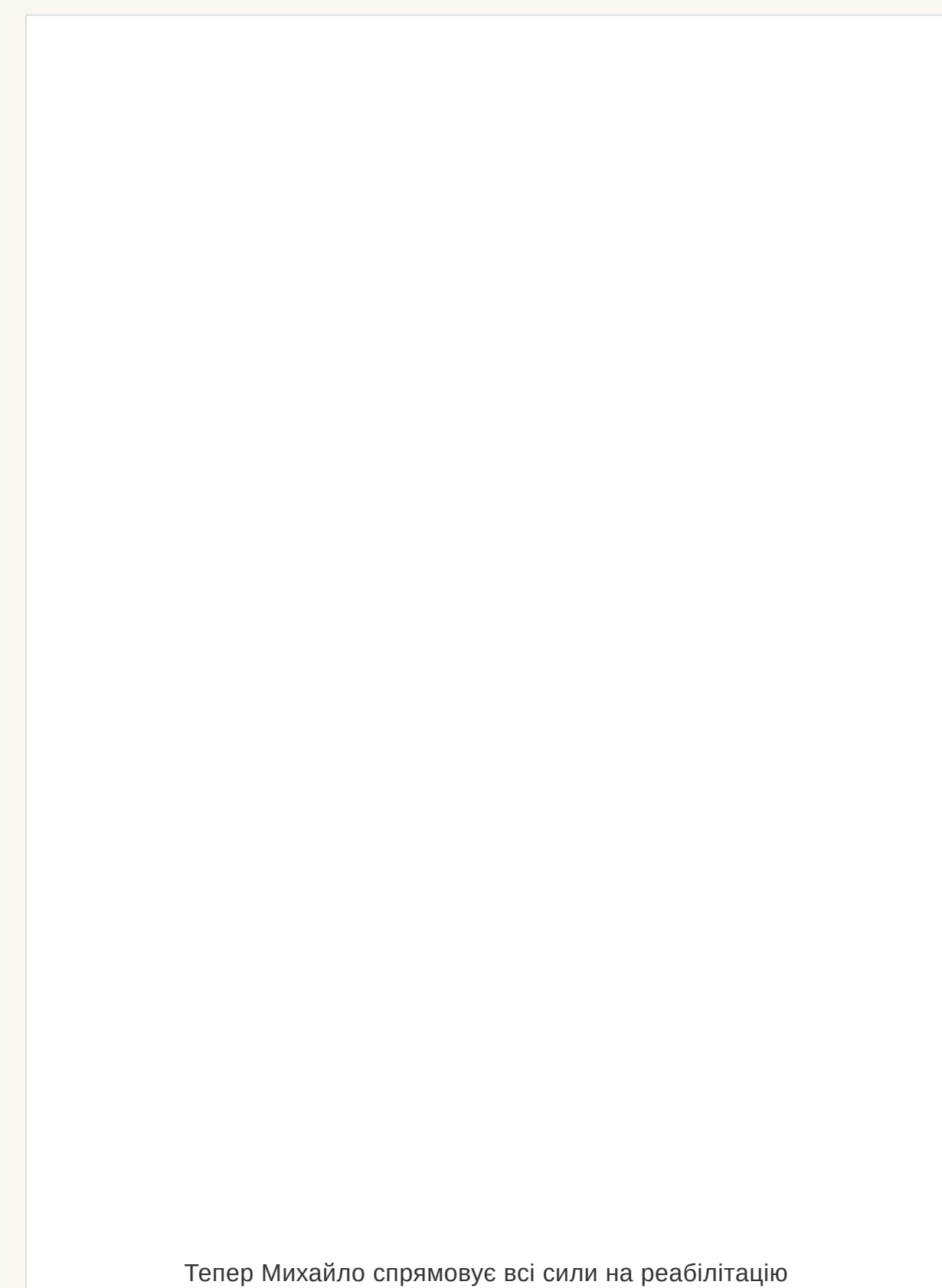
"На стабілізаційному пункті я ще міг рухати пораненими рукою й ногою, та у мене була велика втрата крові і лікарі рятували нірки, тож руку та ногу ампутували", - пояснив військовий

Читайте також: Сильно хитнуло, задзвеніло у вухах, все у крові: боєць після ампутації пише альбом і малює картини

З перших днів після операції поруч із Михайлом була кохана дружина. Та сама жінка, яка колись попереджала, що з військовим не залишиться.

«Бажаю, щоб у кожного військового була така дружина, як у мене. Вона з перших днів після операції була постійно поряд зі мною й сказала, що, поки не поставить мене на ноги, не відійде», — розповідає ветеран.

Тож тепер Михайло спрямує всі сили на реабілітацію, щоб знову навчитися ходити.

Тепер Михайло спрямує всі сили на реабілітацію

«Адже я дуже сподіваюсь, що зможу повернутися на службу. Командир у моїй частині вже сказав, що як я запропестуюся, то можу повертатися», — резюмував Михайло Сворін.

Українці з інвалідністю можуть отримати допомогу на сайті організації EnableMe Ukraine. Поставити запитання експерту та отримати безплатну допомогу ви можете у спільноті EnableMe.

Раніше свою історію «ФАКТАМ» розповідав бармен Сергій Єлістратов, який став штурмовиком.

Читайте нас у Facebook

До змісту розділу Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

Друкована версія Лист редакторів Поскаржитися

f Поділитися 0 Поділитися т Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

- Тельціци — «Сірфант» та досвід, Стрільчанин — «Всімка Жезель» та присорочення. Водоляма — «Суд» та пробудження. Таро-прогноз на 17 червня
- Газ для українців різко дорожчав: тарифи зростають вже цієї осені
- Як правильно використовувати капсули для прання: помилки та корисні лайфхаки
- Лобода втратила розкішний особняк у росії: фото викликали ажіотаж у мережі (фото)

Новини партнерів

Мапа сайту

- Новина
- Україна
- Політика
- Гроші
- Цілюї
- Світ
- Према-лінія
- Блоги
- Спорт
- Футбол
- Культура
- Шоу-бізнес
- Фігурка дня
- Суспільство
- Стиль життя
- Кіноа рецептів
- Люди та звірі
- Життєві історії
- 25 років потому
- Історія сучасності
- Наука та технології
- Клуб спілкування
- Залітайте у Фактив
- Іменинами дня
- Гороскоп
- Курс валют
- Фотофакти
- Погода

© 1997—2026 «Факти та коментарі»
 Усі права на матеріали сайту опубліковані у відвідності до законодавства України.
 Матеріали під рубриками «На правах реклами», «Реклама», а також позначені символом публікуються у якості реклами та мають інформаційно-комерційний характер.

ПОПУЛЯРНЕ

- Українські пенсіонери не чекають на свої пенсії 40 років: суд поставив крапку у справі про скандальну постанову уряду
11 червня 2026 **12:54**
- Археологічна сенсація: унікальні шапка та пояс скіфської доби, яким більше 2500 років, знайдені на Більському городищі
14 червня 2026 **12:24**
- «Вона мучить мене вже багато років»: тасманиця загигли Діна Ріда, який кинув виклик США і СРСР, не розкрита і через 40 років
12 червня 2026 **12:25**
- «Я стріляю по машині з літерою „Z“, але вигадав, що там були цивільні, аби тільки приминили мене катувати»: колишній полонений «азовець» написав книгу «Окрасць»
13 червня 2026 **11:25**
- «Після влучання „Шахеда“ з-під завалив ми витягли десь 15 собак і котів»: волонтери спільноти «Київські кажани» допомагають постраждалим людям
9 червня 2026 **12:24**

Погода 17.06.26, вдень **sinoptik**
 Київ вологість: 46% тис.: 746 мм вітер: 4 м/с, Західний
 Погода на 10 днів від sinoptik.ua

БІЛЬШЕ У РОЗДІЛІ

- Україна створила ракету для аеростатів, яку не бачать РЕБ
17 червня 2026 **12:06**
- В Україні готують демобілізацію: хто першим зможе повернутися додому
17 червня 2026 **09:47**
- «Кільце стискається»: ситуація навколо Костянтинівки розвивається за найгіршим сценарієм
17 червня 2026 **07:22**
- Скандал з димкорпусом на Кіпрі: що пишуть ЗМІ про відставку посла та фейковий «іноземних консулів»
16 червня 2026 **17:58**
- Сюзинки обіцяють більше ракет для України: Зеленський про зустрін з лідерами G7 на саміті у Франції
16 червня 2026 **15:01**